„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli.
Prenumerata wynosi z przesyłką pocztowa na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 c. Miejscowa na rok 12 zł. na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należytość stęplowa od każdej inseraty 30 cent.
Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej. Numer pojedyńczy w Expedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.
Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Nr. 180. Poniedziałek 9. Sierpnia 1869. **Rok wydania 59.**

Część urzędowa.

Pan Mieczysław Dunin Wąsowicz subjekt z apteki w Krakowie, ofiarował na założenie czytelni przy szkole ludowej w Podgrodziu w powiecie Rohatyńskim 117 dziełek popularnych.

Ten dowód troskliwości dla oświaty ludowej podaje się z wyrazem uznania do publicznej wiadomości.

Z Rady szkolnej krajowej.
Lwów, dnia 1. sierpnia 1869.

Część nieurzędowa.

Na wyjaśnienia umieszczone w „Gazecie Lwowskiej“ z dnia 4. b. m. w sprawie zaprowadzenia języka polskiego jako urzędowego odpowiada „Gazeta narodowa“ w nr. 198 z dnia 5. b. m., powtarzając swoje zdanie, że konsystorze są władzami nierządowemi tylko w zakresie własnym; w zakresie zaś poruczonym n. p. jako nadzory szkolne są władzą rządową, przeto do nich o ile w tym charakterze urzędują, Namiestnictwo miałoby używać w korespondencyach wyłącznie języka polskiego. Dalej zapytuje „Gaz. nar.“, co też uczyniłoby Namiestnictwo, gdyby konsystorze łacińskie poczyniły podobne zapytanie, jak konsystorz lwowski obrządku greckokatolickiego, i twierdzi, że Namiestnictwo musiałoby im odpowiedzieć, że w poruczonym zakresie korespondencya będzie w języku polskim, zaś co do innych spraw zostawia się konsystorzom swoboda zupełna. To samo zdanie podziela także „Kraj“ powołując się w numerze 130 z dnia 7. b. m. na artykuł Gazety narodowej“.

Zdanie to jednak bynajmniej nie jest uzasadnione.

Rozporządzenie ministeryalne tyczące się zaprowadzenia języka polskiego jako urzędowego w §. 5. nie robi przy władzach nierządowych pod względem języka urzędowego żadnej różnicy między zakresem własnym a zakresem poruczonym i wyraźnie postanawia, że w korespondencyach z władzami nierządowemi zachowane być mają przepisy istniejące, które orzekają, że władze rządowe w korespondencyach z władzami nierządowemi używać mają tego języka, którym się te władze nierządowe w odnoszeniach swych do władz rządowych posługują. Słusznie więc na mocy pomienionego paragrafu Namiestnictwo na zapytanie lwowskiego konsystorza gr. k. odpowiedziało, iż w korespondencyach z nim używać będzie tego języka, w jakim pisma tegoż konsystorza do Namiestnictwa będą wystosowane. Wolno przeto konsystorzowi gr. kat. jak niemniej każdej stronie prywatnej w korespondencyi z władzami rządowemi używać języka polskiego, ruskiego albo niemieckiego, a stosownie do wspomnionego rozporządzenia obowiązkiem jest władz rządowych w tym samym języku odpowiadać. O ile więc konsystorz gr. kat. jak dotychczas i nadal odnosić się będzie do władz rządowych w języku niemieckim, o tyle i władze rządowe w tych korespondencyach obowiązane są tego samego używać języka.

Zresztą pominąwszy to, że zakres poruczony władzy duchownej lub autonomicznej, nie nadaje tejże bynajmniej charakteru władzy rządowej, to uwaga „Gazety narodowej“ co do poruczonego zakresu przy lwowskim konsystorzu grecko-kat. zupełnie odpada. Ten zakres poruczony polegał bowiem tylko na nadzorze szkolnym. Gdy jednak, jak o tem dobrze wiadomo — lwowski konsystorz gr. kat. zrzekł się nadzoru nad szkołami, przeto tem samem nie wykonuje już więcej tego zakresu poruczonego, a więc nawet według zdania „Gaz. nar.“ byłby władzą ściśle nierządową.

Co do odpowiedzi, jakąby na wypadek zapytania ze strony konsystorzów łacińskich co do języka w korespondencyi z władzami rządowemi dało Namiestnictwo, nie ma wątpliwości, iż odpowiedziałoby, że konsystorzom łacińskim wolno korespondować z władzami rządowemi w jednym z pomienionych języków, a z drugiej strony obowiązkiem jest władzy rządowej, w tym samym języku do nich się odnosić.

Dzisiaj odbywa się posiedzenie plenarne delegacyi Rady państwa. W tygodniu bieżącym ma się odbyć jeszcze kilka posiedzeń, na których rozdziały wspólnego preliminarza przez komisyę budżetową już załatwione będą wzięte pod dyskusyę.

W komisyi budżetowej delegacyi Rady państwa w d. 5. b. m. odczytano sprawozdanie względem budżetu ministerstwa skarbu i takowe przyjęto. Dochody własne administracyi wojskowej przyjęto według preliminarza rządowego. Sprawozdawcą obrany został Dr. Banhans. Del. Rechbauer w swojem i towarzyszów imieniu zapowiedział wotum mniejszości względem kilku tytułów. Przy obradzie nad etatem marynarki komisya uchwaliła podwyższenie płac do majora włącznie według wniosku rządowego. Wszystkie tytuły wydatków zwyczajnych, tudzież dochody własne przyjęto według przedłożenia rządowego. W budżecie wydatków nadzwyczajnych etatu marynarki przyzwolono na tytuł 6. 1,760.500 złr., na tytuł 7. 150.000 złr., w tytule 8. wykreślono na wniosek del. Dr. Ziemiałkowskiego sumę 74.736 złr., żądaną na nowe budowle. Na wniosek del. Dr. Demel zreasumowano uchwałę do tytułu 6. (stały stan floty) i zredukowano ten tytuł do miliona. Sprawozdawcą został obrany Steffens.

Na posiedzeniu plenarnem delegacyi węgierskiej w d. 5. b. m. Fodroczi interpelował ministra spraw zewnętrznych, czy w duchu ustawy zamierza rozporządzić aby w pawilonach handlowych były uwydatnione także znaki Kroacyi. Zapytanie to odesłano do ministerstwa spraw zewnętrznych. Gabryel Kemeny i Wolfgang Bethlen interpelowali ministra spraw zewnętrznych we względzie uregulowania stosunków międzynarodowych protestantów w księstwach naddunajskich i gwałtu popełnionego na oso-

Część historyczno-statystyczna.

Krajowe Towarzystwo wzajemnych ubezpieczeń od ognia i gradu.

I.

Do rzędu zakładów najpomyślniej rozwijających się w kraju naszym, należy niezawodnie Towarzystwo wzajemnych ubezpieczeń od ognia i gradu. Zawiązane w 1861 roku, w ósmym roku bytu swojego doszło do nader wielkiego znaczenia, tak pod względem rozległości swego działania, jak i pod względem własnego majątku czyli funduszu rezerwowego, który zebrać zdołało. Nadto założeniem w Krakowie kasy oszczędności i kasy pożyczkowej na zastawy Towarzystwo położyło rzetelne zasługi w obec kraju całego, instytucye te bowiem nader były pożądane i Towarzystwo uczyniło zadość ogólnej potrzebie, która od dawna uczuć się dawała.

Z sprawozdania z roku 186⁸/₉, które właśnie teraz drukiem ogłoszone zostało, widzimy, iż Towarzystwo nie ogranicza działania swego na samą li tylko Galicyą, rozciągło je i owszem i na kraje ościenne i pograniczne, mianowicie na Bukowinę, Szląsk, Morawią, Czechy i Austryą. Tym sposobem wartość przedmiotów, w Towarzystwie ubezpieczonych, w dziale ogniowym doszła w roku 186⁸/₉ do sumy 105,783.444 złr. w. a., na którą tytułem zaliczki wpłynęło do kasy Towarzystwa 810.105 złr. 40 c. w. a. Wpływy te jednak prawie w zupełności wyczerpane zostały szkodami przez ogień zrządzonemi, szkody te wynosiły bowiem w ogóle 602.315 złr. 91 c. Z sumy tej Towarzystwo wypłaciło poszkodowanym, bezpośrednio 545.845 złr. 61 c., zachowało fundusz na szkody nie uchylone w wysokości 56.470 złr. 30 c., przekazało zaś funduszowi na pokrycie ubezpieczeń przechodzących na dalsze lata 44.567 złr. 12 c., a funduszowi rezerwowemu 271 złr. 45 c. tak, iż z doliczeniem kosztów ratunku i likwidacyi, umorzenie kosztów organizacyi, pensyi urzędników i zapomóg, kosztów lokalów, portoryi, podróży, wydatków kancelaryjnych, kosztów prawnych, straty na niezrealizowanych zaległościach, prowizyi agentów, straty na kontrasekuracyi, w ogóle do sumy 164.352 złr. 18 c. dochodzących, cała ilość wkładek na rok 186⁸/₉ wyczerpana została i stowarzyszonym nic zwrócone być nie mogło.

Ósmy więc rok bytu Towarzystwa pomyślnym był dla niego z powodu znacznego rozwoju jego działania, gdyż wartość ubezpieczonych przedmiotów przewyższała prawie o całe 100 milionów złr. w. a. cyfrę ubezpieczeń w roku poprzednim, nie był jednak korzystnym dla stowarzyszonych, pożary bowiem i koszta pochłonęły w całości zaliczki, które znacznie są większe niż premie, opłacane w spekulacyjnych spółkach asekuracyjnych. Sprawozdanie wspomina o wielkiej liczbie pożarów, które się wydarzyły w 186⁸/₉ roku, a z których wielka część z podpalenia pochodziła. Pod tym względem rok ubiegły należy do najnieszczęśliwszych, stósunek bowiem pożarów zbrodniczych do przypadkowych, gorsze jeszcze niż w poprzednich latach przybrał rozmiary. Smutny ten stan rzeczy zasługuje ze wszech miar na najgłębsze zastanowienie. Z zniesieniem pańszczyzny zdawało się, iż usunięto będą główne powody zatargów między włościanami a właścicielami dworskich obszarów, ustaćby więc powinny podpalenia z złości i chęci zemsty pochodzące. Jeżeli zaś pomimo tego podpalania tak często się jeszcze wydarzają, pochodzi z tąd, iż właśnie w ostatnich latach, dzięki sprężystości komisyi serwitutowych, większa część spraw o sporne grunta, łąki, pastwiska i lasy, ostatecznie rozstrzygnięta została. W sprawach tych włościanie występowali częstokroć z pretensyami niczem nie usprawiedliwionemi, które naturalnie uwzględnione być nie mogły. Ztąd złość do właścicieli obszarów dworskich, na których korzyść w wielu przypadkach przedmiot sporny prawnie przysądzony być musiał. Podpalenie zaś tak dalece jest jeszcze ujemną stroną moralności wiejskiego ludu naszego, iż przypadki podpalania włościan przez włościan, prawie są jeszcze liczniejsze niż podpalania własności dworskiej. A podpalacz niestety uchodzi niemal zawsze bezkarnie, bo podmiotowy dowód zbrodni, pomimo najściślejszego badania rzadko kiedy prawnie wyprowadzony być może. Zdaje się, iż sprawy o podpalanie sądom przysięgłych przekazane być powinny, przysięgli bowiem orzekają ze zbiegu okoliczności i według moralnego swego przekonania. Z czasem zaś dopiero, wskutek rozszerzenia oświaty na gruncie religijnym opartej, wykorzenić będzie można ową pochopność do zemsty przez podpalanie, ten trąd moralny w obyczajach wiejskiego ludu naszego.

Jeżeli zaś ostateczny rezultat działu ubezpieczeń od ognia tak smutne myśli nasuwać musi, to znów stan funduszu rezerwowego tegoż działu przedstawia obraz nader pocieszający. Fundusz ten wynosił w roku 186⁷/₈ 377.385 złr. 25 c. w. a., w roku zaś 186⁸/₉ wzrósł do 455.937 złr. 71 c., lokowany zaś jest po większej części bardzo korzystnie w papierach publicznych, które po kursie dzisiejszym obliczone, daleko wyższą cyfrę wynoszą niż ta, za którą kupione zostały. Z funduszu tego Towarzystwo nabyło realność w Krakowie, dla pomieszczenia biór i części urzędników swoich, z niego też wyposażyło kasę oszczędności i kasę zaliczkową, o których na wstępie wspomnieliśmy, a mając jeszcze tak znaczną sumę do rozrządzenia Towarzystwo będzie mogło postarać się o założenie innych Zakładów, ze względu na dobro ogółu równie pożądanych, czem nowe zasługi w obec kraju całego położy.

bie Franciszka Roos kaznodziei gminy protestanckiej w Bukareszcie. Następnie sprawozdawca Rautz odczytał referat względem budżetu ministerstwa skarbu. Wniosek Tiszy, aby obradę nad położeniem finansowem odroczyć dopóki inne sekcye nie wygotowują referatów, odrzucono i delegacya uchwaliła przystąpić natychmiast do obrady nad całym referatem. Wniosek względem wezwania ministerstwa skarbu, aby przyspieszyło obliczenie wspólnych aktywów, przyjęto. Na wniosek, aby rachunki suplementarne były prowadzone tylko do marca przyszłego roku i aby zamknięcie rachunków już we wrześniu przedkładano, szef sekcyi Weninger wyjaśnia stanowisko rządu; przemawia za terminem 6miesięcznym, który był ustanowiony w roku zeszłym. Ponieważ żaden wniosek nie uzyskał większości, odłożono ten przedmiot do następnego posiedzenia. Następnie delegacya przyzwoliła budżet finansowy według wniosków komisyi w sumie 1,844.996 złr. (zamiast żądanych 1,852.402 złr.), poczem odbyła się konferencya poufna.

Dzienniki peszteńskie, mianowicie „Pester. Corr.“ donosiły w ostatnich dniach kilkakrotnie o trudnościach, które miały powstać w delegacyi i które miały nawet nasunąć ministrowi wojny dla całego państwa myśl ustąpienia pod pewnemi okolicznościami ze swego trudnego urzędu. O tem pisze „Frmdbltt.“: Że przy obradzie nad budżetem armii powstały trudności, w tem nie ma nic dziwnego, ale tu tem mniej przywiązywano wagi do powyższych doniesień, ponieważ wszyscy wiedzą, że br. Kuhn posiada zupełne zaufanie obu delegacyi i że tak rząd jak i delegacye dążą jednomyślnie do zgody. Według „Volksfr.“ nie potwierdza się weale pogłoska, że minister wojny br. Kuhn ma zamiar podać się do dymisyi, jeżeli podwyższenie pensyi pułkowników i podpułkowników nie będzie dozwolone. Minister wojny widziałby się jednak zmuszonym podać się do dymisyi, po pierwsze, gdyby go chciano skłonić do nowej organizacyi armii, przezco powstałby w armii bardzo niebezpieczny nieład, pominąwszy to, iż nie można żądać od niego, aby się wyrzekł własnego dzieła wbrew swojemu przekonaniu; powtóre, gdyby mu nie chciano pozwolić funduszów potrzebnych do należnego wyekwipowania wojska na wypadek wojny. Nie zanosi się jednak ani na jedno ani na drugie.

O excesach zaszłych w Tryeście dn. 1 b. m. zamieszcza „Wien. Abndpst.“ następujące sprawozdanie: W niedzielę dn. 1. b. m. o godzinie 4. po południu odbywało nowozałożone stowarzyszenie katolickie w Tryeście w pałacu biskupim pierwsze jeneralne zgromadzenie. Już przed oznaczoną godziną zebrało się przed pałacem i w prowadzących doń ulicach mnóstwo ludzi, po największej części młodzieży, którzy przybywających na zgromadzenie członków świstaniem, sykaniem i rozmaitemi innemi oznakami niezadowolenia witali. Gromadził się coraz liczniejszy tłum, dopuszczając się coraz większych insultów, tak że w końcu okazała się pztrzeba użycia straży cywilnej i wojskowej, aby plac opróżnić. Ponieważ organa policyi powitano także świstaniem i stawiono im czynny i bierny opór, więc aresztowano kilka osób. Liczba przyaresztowanych osób wynosiła około 30, ktore odesłano do koszar straży policyjnej. Wkrótce zebrał się i tam tłum ludzi, a ponieważ straż policyjna była w innej stronie zajętą, więc wezwano dln obrony aresztu policyjnego pułk piechoty nr. 48. Z aresztowanych uwolniono w nocy 14 osób. Pomiędzy pozostałymi w więzieniu było sześciu poddanych włoskich, pięciu rzeźników tryestyńskich, znane narzędzia stronnictwa zaburzeń i kilka innych indywiduów tejże kategoryi, którzy uzbrojeni w pałki oblęgali pałac biskupi. Z tych dn. 2go b. m. osądzono 11 osób na podstawie ces. rozporządzenia z r. 1854. Dnia 2. b. m. właściciela domu Jana Bossi, głównego protektora stowarzyszenia katolickiego, opadł tłum ludzi świszcząc i sykając na placu giełdowym. Policya dopomogła wymknąć się p. Bossi z tłumu, który bez trudności rozprószono.

Z Limerick donoszą drogą telegraficzną o wielkiej demonstracyi w celu uwolnienia znajdujących się jeszcze w niewoli Fenian. Około 20.000 ludzi z hrabstw Clare, Limerick i Tipperary zebrało się na jednym z placów i udali się długim pochodem z muzyką i chorągwiami za miasto. Nakoniec odprawiono zgromadzenie ludowe, na którem uchwalono, żeby podać petycyę do Gladstona z żądaniem amnestyi w imieniu całego narodu irlandzkiego dla uwięzionych jeszcze Fenian. Wszystko odbyło się wprawdzie nie bez hałasu ale bez zaburzeń.

Mowę, którą nowy prezydent francuskiego senatu, p. Rouher, d. 4. b. m. nadzwyczajną sesyę tego zgromadzenia zagaił, podaliśmy w poprzedzającym numerze naszej gazety. Gdy prezydent skończył, nowych członków senatu wprowadził i gdy się już bióra potworzyły, zabrał głos minister sprawiedliwości i kanclerz Duvergier. Przypomniał on że twórca konstytucyi z r. 1852 z góry oświadczył, iż dalekim jest od zamykania losów wielkiego narodu w granicach, któreby nie były do przekroczenia; wskazywał następnie akta, przez które Napoleon III. każdorazowym potrzebom kraju odpowiadał, na amnestyę z r. 1859, na reformy z 24. listopada 1861 i t. d., 19. stycznia 1867 i przechodząc następnie do senatus konsultu motywował go w następujący sposób:

§. 1. Dotąd miał cesarz sam inicyatywę ustaw, a ciało ustawodawcze mogło objawiać swoje zdania tylko w poprawkach do przedłożeń rządowych, albo w interpelacyach. Na przyszłość będzie mogło ciało ustawodawcze formułować swoje wnioski w sposób jasny i wyraźny, które stanowić będą podstawę dyskusyi. Zresztą jest ta inicyatywa tylko naturalnym wynikiem przywróconego w zupełności prawa poprawek i izba sama w swoim regulaminie będzie się starać uregulować ją i ochronić od nadużyć.

§. 2. Ministrowie zawisają tylko od cesarza We wszystkich konstytucyjnych państwach ma naczelnik państwa wyłączne prawo mianowania i składania z urzędu ministrów. Ich polityczna odpowiedzialność, czy ona jest indywidualna czy zbiorowa, nie tyle wynika z osobnej ustawy ile z samej natury ich funkcyi, z czynności w których biorą udział, z ich stanowiska w izbie, z obowiązku usprawiedliwienia swoich czynności i z prawa reprezentantów kraju do wydawania o nich sądu. W tym względzie już dekret z d. 19. sycznia 1867 znamionował znaczny postęp. Teraźniejszy senatus konsult. daje krajowi niezawodnie wszelkie gwarancye, jakich sobie tylko życzyć może. A oprócz tego odpowiedzialność cesarza w obec narodu, jaka uświęconą została w ple-

Dokumenta i dyplomy.

W i e l i c z k a.

R. 1558, 1633.

Król Władysław IV. potwierdzenie praw Miastu Wieliczce przez Zygmunta III. króla uczynione, ponawia na sejmie koronacyjnym.

(Ciąg dalszy.)

In cuius rei fidem, pr(æse)ntes manu N(ost)ra subscr(ipt)as, Sigillo Regni
N(ost)ri consignari mandauimus. Datæ **Cracouiae,** in Conuentu G(e)-
13 n(era)li Coronationis N(ost)ræ | die ultima January, Anno Domini, **Mille-
simo, Quingentesimo Octuagesimo Octauo**. Regni uero
N(ost)ri primo. Pr(æse)ntibus R(evere)nd(issi)mis, R(evere)ndis, Ill(ust)ri-
bus, Mag(nifi)cis, G(e)n(er)osis et Venerabilibus ac nobilibus, Stanislao Karn-
14 kowski, D i gr(ati)a Archiepiscopo Gnesnen(si), | Legato Nato Regniq(ue)
N(ost)ri Primate, et alys complurimis in Originali Priuiliego confirm(ati)o(n)is
de no(min)e et cognomine specificatis etc. **Sigismundus** Rex etc.
Nos itaq(ue) præfatus **Vladislaus** Rex Supplic(ati)oni eorundem Ciuium,
15 uti iustæ benigne annuen(tes), | simulq(ue) meliori conditioni Ciuitatis
p(ræ)fatæ prospicere cupientes, Tum quoinam nobis in Conuentione pr(æ-
se)nti G(e)n(er(ali felicis Coro(nation)is N(ost)ræ cum Consilarys N(ost)ris
ex(iste)ntibus, uenientes ad nos Famati Martinus Gladysz, et Joannes Dą-
16 browski, Consules Ciuitatis **Vilic**ien(sis) | suo ac totius co(m)munitatis o(mn)i-
um Ciuium nominibus, Justum fidelitatis suœ præstiterunt [3]). Id circo hæc
omnia eorum Jura Priuilegia, literas, Decreta, libertates, depositoria, quæ-
cunq(ue) Inscr(ipti)ones, cencessiones, exemptiones, Plebiscita, Senatus Con-
17 sulta, Artificum et | Contuberniorum Fraternitates, et Prærogatiuas, Indulta,
quiet(ati)ones, et alia omnia munimenta, tam pargamenea quam papirea, per
quoscunq(ue) Regni Principes, Duces, et Diuos Prædecessores, ac alias quas-
18 cunq(ue) personas Spirituales uel Seculares, eidem Ci|uitati (N(ost)ræ **Vie-
lic**ien(si), data et concessa, datas et concessas, iusta et l(egi)tima, iustas-
q(ue) et l(egi)timas tam in genere quam in specie, ita ut generalitas peciali-
tati, et specialitas generalitati non deroget, in omnibus eorum earumq(ue)
19 articulis, punctis, clausulis, conditi|onibusq(ue) de speciali gratia et munifi-
centia N(ost)ra Regia approbandas, confirman(das), et ratifican(das) esse
duximus, uti quidem pr(æse)tibus l(ite)ris N(ost)ris, in quantum Juri co(m)-
muni non repugnant, et usus earum habetur, approbamus, confirmam(us) rati-
20 ficamusq(ue) perpetue et | in æuum, decernen(tes) easdem, debitum firmitatis ro-
bur obtinere debere. In cuius rei fidem, pr(æse)ntes manu N(ost)ra subscr(ipt)as,
Sigillo Regni communiri iussimus. Datum **Cracouiae,** in Comitys G(e)n(era)li-
21 bus felicis Coronationis N(ost)ræ, die Octaua Mensis Marty | Anno Domini
MDCXXXIIIo, Regnorum N(ost)rorum, Polon(iœ) et Suæciæ Anno primo.

W dowód czego niniejsze ręka Naszą podpisawszy, w odcisk pieczęci Naszej opatrzyć roskazaliśmy. Dano w ***Krakowie*** *na Sejmie walnym koronacyi Naszej dnia ostatniego stycznia lata Pańskiego* ***Tysiacznego Pięćsetnego Osmdziesiatego Osmego*** *a w pierwszem Naszego panowania, w przytomności Najprzewielebniejszego, Przewielebnych, Oświeconych, Wielmożnych, Rodowitych, Czcigodnych i Szlachetnych: Stanisława Karnkowskiego, z Bożej łaski Arcybiskupa gnieźnieńskiego, Legata urodzonego i Królestwa Naszego Prymasa, tudzież bardzo wielu innych, w pierwotnym przywileju potwierdzającym po imieniu i nazwisku wyrażonych itd.* ***Zygmunt*** *Król itd.*

My pomieniony ***Władysław*** *Król, przychylając się więc łaskawie do słusznej prośby Mieszczan przerzeczonych, i stan Miasta przerzeczonego polepszyć pragnąc z tej przyczyny, iż Sławetni Marcin Gładysz i Jan Dabrowski, Radźcy Miasta* ***Wieliczki****, stanąwszy przed Nami i Radami Naszymi na teraźniejszym sejmie walnym, do koronacyi Naszej zwołanym, Nam swojem i całej Gminy Mieszczan imieniem powinną przysięgę na wierność wykonali: postanowiliśmy ze szczególnej łaski i dobrotliwości wszystkie te ich prawa, przywileje, listy, wyroki, swobody, składy, wszelkie zapisy, nadania, wyjątkowości, uchwały gminne i radne, stowarzyszenia rzemieślnicze i cechowe, odszczególnienia, przyzwolenia, pokwitowania i wszystkie inne dokumenty tak na pergaminie jako też na papierze przez któregokolwiek z królestwa Panujących, Zwierzchników a świętej pamięci Poprzedników lub przez którekolwiek osoby duchowne i świeckie temuż Miastu Naszemu* ***Wieliczce*** *udzielone i dane, a słuszne i prawowite, ogółem i w szczególności tak, iżby wszystkie razem pojedynczym a pojedyncze wszystkim społem nie sprzeciwiały się, we wszystkich rozdziałach, szczegółach, zastrzeżeniach i warunkach uznać, uważnić i zatwierdzić, jakoż, o ile z prawem pospolitem zgodne i w używaniu są, uznajemy, uważniamy i zatwierdzamy na zawsze i na wieki z tem postanowieniem, iż należytą moc i wagę mieć powinny. W dowód czego niniejsze ręką Naszą podpisawszy, pieczęcią koronną stwierdzić rozkazaliśmy. Dano w* ***Krakowie*** *na sejmie walnym szczęśliwej koronacyi Naszej dnia ósmego miesiąca marca lata Bożego* ***1663go*** *a w pierwszem królestw Naszych polskiego i szwedzkiego,*

---

[3]) Opuszczone: „juramentum.“

(Dokończenie nastąpi.)

biscycie służącym za podstawę konstytucyi, nie jest bynajmniej niezgodną z teraźniejszemi orzeczeniami.

§. 3. Niemożność połączenia mandatu posła z funkcyami ministra była usprawiedliwioną, jak długo rada państwa miała wyłączne prawo zastępowania ustaw w izbie, tem bardziej, że w ogóle żaden urzędnik nie mógł być członkiem izby. Dzisiaj zmieniły się rzeczy i nie ma powodów, dlaczegoby ministrowie nie mogli być deputowanymi i dlaczegoby stosunki pomiędzy rządem a izbą nie miały być jeszcze ściślejsze. Ministrowie będą mogli teraz w biórach wyrazić myśl rządu, a w radzie monarszej żądania reprezentacyi narodowej. W cesarskim mesażu z dn. 12. lipca była mowa nietylko o niemożności pogodzenia mandatu deputowanego z funkcyami ministra. Ponieważ jednak w konstytucyi tylko o tej niemożności jest wzmianka, więc wszystko inne może być pozostawione ustawodawstwu, jak również zostające z tym przedmiotem w ścisłym związku nominowanie biór rad jeneralnych przez też rady.

§. 4. i 5. Jeżeli ciało ustawodawcze opatrzone zostało inicyatywą i nieograniczonem prawem stawienia poprawek, te z drugiej strony należy je uchronić od fałszywych kroków, co jest zadaniem senatu. Dotąd mógł senat przedłożenie przez motywowane postanowienia odesłać do ciała ustawodawczego do powtórnej obrady. W zastosowaaniu praktycznem miało to pewne trudności. Po takich powtórnych obradach w drugiej izbie mógł senat tylko w pewnych razach sprzeciwiać się promulgowaniu przedłożenia. To mogło wystarczyć, jak długo izba nie miała inicyatywy, a rada stanu rozstrzygała wyłącznie o losie poprawek. Teraz musiała być senatowi przydzieloną bezpośrednia czynność. Musi on oznaczyć dokładniej poprawki, które uważa za potrzebne i może bezwarunkowo wstrzymać promulgacye.

Bliższe szczegóły opisze sam senat w swoim regulaminie. Dalej orzeka senatus konsult, że posiedzenia senatu mają być publiczne, co przyczyni się tylko do pomnożenia czci kraju dla zgromadzenia złożonego z najznakomitszych osobistości kościoła, armii, floty, sądownictwa, administracyi i nauk. Prawo interpelacyi przysłuża każdemu członkowi obu izb w sposób bezwarunkowy, również mogą obie izby uchwalać motywowane porządki dzienne, ponieważ jednak mogą być stawiane sprzeciwiające się sobie wnioski, które mogą wywołać zamęt, więc powinien być motywowany porządek dzienny, jeżeli rząd tego żąda w drodze prawnej komisyi przedłożony.

§. 6. Ograniczenie prawa poprawek nastręczało w praktycznem użyciu zawsze pewne trudności. Teraz jest rada stanu powołaną do wydawania swojego sądu o poprawkach, których rząd nie przyjął a ciało ustawodawcze rozstrzyga ostatecznie. Rola rady stanu od chwili kiedy ministrowie wstąpili do izby była trudna; trudności dadzą się łatwiej usunąć jeżeli komisye zawsze i bezpośrednio znosić się będą z kierującymi członkami rządu. Głos doradźczy ciała z takich światłych osobistości złożonego jak rada stanu będzie chętnie i korzyścią słuchany.

§. 7. Inne artykuły przedłożenia nie potrzebują objaśnienia.

Oto są reformy — kończył minister — które mamy zaszczyt wam przedłożyć. Wzmacniają one znacznie prawa senatu i ciała ustawodawczego. W całości przedstawiają się one jako ważny akt, do którego rząd przystępuje z stanowczością w chęci zadosyćuczynienia żądaniom kraju. Jest to zarazem pięknem i wielkiem widowiskiem, jak naród pomimo gwałtowności niejednej namiętności swoje konstytucyjne urządzenia bez wstrząśnień przemienić może. Ale nie zapominajmy o tem, że jeżeli jak mesaż powiada, głowa państwa zrzeka się pewnych prerogatyw swoich, to proponowane zmiany są naturalnym rozwojem tych, które z kolei porobiono w konstytucyach cesarstwa, a więc muszą pozostawić nietkniętemi prerogatywy, które naród wyraźnie cesarzowi powierzył i które są zasadniczemi warunkami rządu broniącego porządku w społeczeństwie.“

Senat uchwalił, żeby na przyszłej sesyi do mianowania komisyi dla senatus konsultu przystąpić.

„Nazione“ donosi, że arcybiskup Medyolanu msgr. Calabiano, w skutek ustawy pozbawiającej kleryków wolnosci od służby wojennej, ogłosił okólnik, którym zapowiada zawiązanie stałego komitetu w celu przysposobiania środków pieniężnych na opłacanie zastępców.

Madrycka korespondencya z d. 2. b. m. donosi, że Don Carlos znajduje się w Orughe, a jenerał Glio w Hendaye.

Koresdondencya, którą „Patrie“ z bardzo pewnego źródła otrzymuje donosi, że karliści odnieśli d. 28. lipca znaczne zwycięstwo nad wojskiem rządowem. Dwie bandy utworzone w Nowarze obsadziły miasteczko La Guardia, liczące 2500 mieszkańców, a leżące na drodze z Lograno do Vitoryi i dominujące nad najniedostępniejszymi wąwozami gór Nowary. Nazajutrz po zajęciu przez karlistów uderzyła na miasteczko kolumna wojska z małą bateryą dział. Bój trwał dzień cały i był bardzo zacięty. Karliści bronili się dzielnie, a wojsko przy zbliżającej się nocy z braku amunicyi i z obawy, aby nie nadciągnęły inne bandy cofnęły się, pozostawiając karlistów w posiadaniu miasteczka. Karliści wypocząwszy cały dzień ruszyli dalej, pozostawiwszy załogę w La Guardia.

Telegram podmorski donosi z Porto Prince na Kubie, że murzyni zbuntowali się i uderzyli na to miasto, ale zostali odparci.

Kronika.

(Rozprawy ostateczne w lwowskim c. k. sądzie krajowym.) Podrobienie papierów kredytowych. Dn. 5. b. m. stawał przed kolegium 4 sędziów (prezyd. radca sądowy p. Mogielnicki, oskarz. zast. prokur. p. Dr. Prachtel, obrońca p. adw. Dr. Hilbricht) Alfred Hryniewicz z Wielkich Mostów, 28 l., żonaty, rz. k., były podoficer pułku Arcyks. Szczepana i rewizor policyi Lwowskiej, w końcu pisarz prokuratoryi skarbu we Lwowie. Oskarzenie opiewa: W r. 1867 i 1868 odebrano we Lwowie i innych miastach Galicyi od różnych osób dość znaczną ilość podrobionych banknotów, mianowicie jedno i pięcioreńskowych starego i nowego wydania, nareszcie dziesięcioreńskowych, rysowanych z wolnej ręki. Sprawcy wykryć nie zdołano, aż w maju 1868 r. zgłosił się Alfred Hryniewicz do inspekcyi policyi z oświadczeniem, że od 2 niemal lat trudni się podrabianiem tychże banknotów, i że jeden niedokończony 10reńskowy banknot jest w stoliku w expedyturze prokuratoryi skarbu, w pomieszkaniu zaś ma przyrządy do podrabiania, co się rzeczywiście potwierdziło. Hryniewicz dalej zeznaje, że go nędza do tego spowodowała, że jego żona jest całkiem niewinna i że nie miał żadnych pomocników, tudzież że banknoty mieniał sam w rozmaitych sklepach i szynkach. Sądowi przedłożono 59 banknotów jednoreńskowych, 7 pięcioreńskowych starszych i 5 nowszych, tudzież 1 dziesięcioreńskowy banknot wyrobu Hryniewicza.

Sąd skazał obżałowanego ze względu na jego skruchę na 5 lat ciężkiego więzienia z postem w każdym tygodniu (wniosek 12 lat z postem).

(Wykaz aresztowanych we Lwowie i Krakowie w lipcu b. r.) Organa dyrekcya policyi we Lwowie aresztowały w miesiącu lipcu b. r. 452 osób. Z tych oddano sądom 64, policya ukarała jako sąd 37 osób, a we własnym zakresie 354 osób, szubpasem wydalono 111 osób, magistratowi oddano 2 osoby dla sprawdzenia ich należności do gminy a 18 dla zatrudnienia ich pracą; 29 nierządnic umieszczono w szpitalu.

W Krakowie aresztowano 494 osób. Z tych oddano sądom karnym 124 a mianowicie 2 za zamiar morderstwa, 66 za kradzież, 3 za oszustwo, 5 za sprzeniewierzenie, 1 za uszkodzenie cudzej własności, 5 za pobicie i skaleczenie, 31 za zakłócenie spokojności publicznej, 12 za obrażenie straży, 1 za udawanie urzędnika. Magistratowi oddano 209 żebraków, osób bez zatrudnienia i przytułku, nie moralne życie wiodących, zbiegów z terminu itd. 10 kobiet umieszczono w szpitalu a 151 osób ukarano policyjnie za włóczęgostwo, bijatyki, opilstwo. Nadto pociągnięto policyjnie do odpowiedzialności 70 osób, mianowicie za zabroniony powrót 2, za sprzeniewierzenie w służbie 36, za przekroczenie przepisów dorożkarskich 10, za nieostrożną jazdę 1, za zostawienie koni bez dozoru 4, za niezamykanie lokalów publicznych w godzinach wyznaczonych 13, za muzyki z tańcami bez pozwolenia 1, za przekroczenie przepisów meldunkowych 2, za dręczenie zwierząt 1.

(Śledztwo przeciwko karmelitankom w Krakowie.) Na wniosek sędziego śledczego i prokuratoryi państwa sąd uznał w procesie Barbary Ubrykównej istotę czynu gwałtu publicznego (z §. 93 U. k.), uchwalił śledztwo szczegółowe o ten czyn karygodny przeciw przełożonej i jej zastępczyni i uznał ich uwięzienie jako usprawiedliwione. Zakonnice odwołały się od tej uchwały do wyższej instancyi. Co się tyczy ks. Juliana Kozubskiego przeora Karmelitów sąd postanowił uwolnić go z pod śledztwa o współwinę w gwałcie publicznym (z §. 5. i 93. U. k.) ale prokuratorya zarekurowała przeciw tej uchwale, zatem ks. Kozubski pozostaje nadal w więzieniu.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Lwów, 7. sierpnia. Na tutejszej giełdzie płacono: Pszenica 170 ℔ 8 zł. 30 c. do 8 zł. 50 c., żyto 160 ℔ 4 zł. 50 c. do 4 zł. 60 c., jęczmień 140 ℔ 4 zł. 25 c. do 4 zł. 30 c., owies 100 ℔ 3 zł. 50 c. do 3 zł. 70 c., kukurudza 170 ℔ 4 zł. 50 c. do 4 zł. 60 c., hreczka 140 ℔ 5 zł. — c. do 5 zł. 15 c., koniczyna 180 ℔ 40 zł. — c. do 42 zł., rzepak 150 ℔ 12 zł. 75 c. do 13 zł. 15 c., lnianka 150 ℔ 10 zł. — c. do 10 zł. 25 c., groch 180 ℔ 4 zł. — c. do 4 zł. 50 c.; łój 100 ℔ 31 zł. — c. do 31 zł. 50 c., potaż drzewny 100 ℔ 14 zł. 50 c. do 15 zł. 50 c., chmiel 100 ℔ 70 do 80 zł.; spirytus wiadro 13 zł. — c. do 13 zł. 25 c.

Ceny targowe w miesiącu lipcu:

	Miejsce targu:									
	Borszczów		Jezierzany		Kudryńce		Mielnica		Skała	
	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.
	waluta austryacka									
Mec pszenicy	2	25	3	25	3	37	3	25	3	.
„ żyta	2	.	2	.	2	.	2	10	2	30
„ jęczmienia . .	2	.	2	.	2		2	.	2	.
„ owsa	1	70	1	50	1	50	1	50	1	30
„ hreczki	2	.	1	70	2	.	1	80	2	
„ kukurudzy . . .	2	.	1	75	1	75	1	55	1	57
„ ziemniaków . .	.	.	.	40	.	75	.	80	.	70
Grochu	2	.	4	.	.	.	.	.	.	.
Cetnar siana	1	25	.	80	2	50	2	20	.	.
Sąg drzewa twardego	6	50	6	.	10	.	9	.	.	.
„ „ miękkiego	.	.	5	.	.	.	7	50	6	.
Funt mięsa wołowego	.	16	.	14	.	13	.	14	.	14
Miara wina	.	.	.	60	.	.	.	70	.	70
„ piwa	.	16	.	15	.	16	.	16	.	14
Wyrobnik z wiktem	.	15	.	25	.	15	.	20	.	15
„ bez wiktu .	.	30	.	30	.	30	.	30	.	25

Ostatnia poczta.

Praga, 7. sierpnia. Stowarzyszenie polityczno-narodowe młodej Czechii „Slovanska Lipa“ zostało przez namiestnictwo rozwiązane, ponieważ jego uchwała sprzeciwia się ustawom zasadniczym państwa, tudzież postanowieniom ustawy karnej (§. 98 lit. B. i 302).

Paryż, 7. sierpnia. Komisya do obrady nad senatus consultem ukonstytuowała się i obrała Rouhera prezydującym a Bancharda sekretarzem.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 7. sierpnia.

Hotel George: PP.: Hr. Rozwadowski W., c. k. jener. kon., z Wiednia. — Hr. Polityło W., z Polski. — Hr. Andruszowski I., z Porzecza. — Smażewski F., z Kobylego. — Ostrowski K., z Paryża. — Rosenstock J., z Berlina. — Toplitz B., z Gdańska.

Hotel europejski: Br. Horoch S., z Moraniec. — Mieczkowski J., z Terpiłówki. — Podlewski W., z Krzywenki. — Smażewski L., z Kobylego. — Winogrodzki P., z Hłuboczka małego. — Obniski D., z Podola.

Hotel angielski: Ks. Sanguszko R., z Rosyi. — Hohendorff E., z Byszowa. — Rozwadowski T., z Babina. — Uleniecki J., z Wolicy. — Ebersohn S., Dr. med., z Rozwadowa.

Hotel Kuhna: Lewicki I., c. k. starosta powiat., z Kałusza. — Tomanek P., z Smarzowa. — Ławrowski J., kanonik, z Chełma.

Dnia 8. sierpnia.

Hotel George: PP.: Cielecki A., z Porchowy. — Keplicz M., z Artasowa. — Niezabitowski L., z Zameczka. — Niezabitowski W., z Uherzec. — Stefan J., z Frankstadtu.

Hotel europejski: Krajewski I., z Czech.

Hotel angielski: Abgarowicz T., z Bratyszowa. — Obertyński K., z Udnowa. — Obertyński L., z Stronibab. — Obertyński Z., z Tarnowicy. — Cociu M., i Sorociane D., z Mołdawy.

Pod Nr. 514 4/4: Czajkowski W., c. k. radca sądu kraj., z Sambora.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 7. sierpnia.

PP. Boduszyński F., do Krakowa. — Czajkowski A., do Bóbrki. — Elianette O., do Wiednia. — Gaffenko E., do Willawcza. — Gątkiewicz M., do Wiednia. — Sim T., do Rosyi. — Ohrenstein J., dr. med., do Podhajec.

Dnia 8. sierpnia.

PP. Ks. Sanguszko R., do Rosyi. — Ks. Lubomirski S., i hr. Polityło W., do Krakowa. — Hr. Konarski E., do Chrewtu. — Hr. Koziebrodzki S., do Marienbadu. — Hr. Rozwadowski W., c. k. jen. kon., do Wiednia. — Hr. della Scala J., do Juśkowie. — Andruszowski I., do Porzecza. — Kotkowski A., do Hawłowic. — Mieczkowski J., do Terpiłówki. — Rozwadowski T., do Babina. — Smażewski L., do Kobyła. — Uieniecki J., do Wolicy. — Winnicki L., do Liska. — Winogrodzki P., do Hłuboczka małego. — Zabielski I., do Łoszniowa. — Somner F., dr. med., do Brodów. — Major L., c. k. sędzia pow., do Uhnowa. — Czernohorski A., do Mołdawy.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 7. i 8. sierpnia 1869.

Pora	Barometr w mierze par. sprow. do 0° Reau.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
	'''				
7. god. zrana	325.50	+15.4	83	PdZ b.sł.	4
2. god. po poł.	325.55	+20.6	68.	Z d sł.	6
9. god. wiecz.	325.65	+15.6	86.	Pn. m	6
	'''				
7. god. zrana	325.61	+13.4	90.	PnZ. bsł.	1
2. god. po poł.	326.30	+11.8	81.	Pn. m	9
10. god. wiecz.	325.93	+11.0	84.	— sł.	5

Deszcz: 0.'''44.

TEATR.

Dziś (przedst. niem.) **„Die Eselshaut“**, wielka krotochwila w 4 aktach a 15 obrazach.

Odpowiedzialny redaktor Adolf Rudyński.

1*

Kurs giełdy lwowskiej.

Efekta	Uskuteczn. sprzedaże		Kurs przeciętny		Kurs ostatni płacą		Kurs ostatni żądają	
	Złote austryackie							
Dnia 7. sierpnia.								
Akc. gal. kol. żel. K. L.	—	—	—	—	265	50	266	75
„ kol. lw.-czern.	—	—	—	—	207	75	209	—
„ banku hip. galic.	—	—	—	—	106	—	107	50
„ pap. czerl. po 200 złr. w. a.	—	—	—	—	—	—	—	—
Galic. banku krajow.	—	—	—	—	92	50	93	50
Kolej Lw.-Cz.-Jassy	—	—	—	—	—	—	—	—
Listy z. Tow. kred. gal. 5% w. a.	—	—	—	—	91	50	92	—
„ T. kr. gal. 4% w. a.	—	—	—	—	79	60	80	—
Banku hip. gal.	—	—	—	—	93	60	94	—
Gal. zakł. kr. włośc.	—	—	—	—	93	—	93	50
Oblig. ind. gal.	—	—	—	—	75	30	75	85
„ W. Ks. Krak.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ Księst. Bukowiny	—	—	—	—	—	—	—	—
Poż. gł. r. 1866 po 7%	—	—	—	—	100	75	101	50
Pier. k. gal. K. L. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ „ „ „ II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
„ kol. lw.-czern. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ „ „ II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
Dukat holenderski	—	—	—	—	5	77	5	84
„ cesarski	—	—	—	—	5	83	5	88
Napoleondor	—	—	—	—	9	87	9	96
Pół imperyał rosyjski	—	—	—	—	10	5	10	20
Rubel srebrny rosyjski	—	—	—	—	1	86	1	92
„ papierowy „	—	—	—	—	1	55½	1	56½
Bank. pol. za 100 zł. pol.	—	—	—	—	—	—	—	—
Talar pruski srebrny	—	—	—	—	—	—	—	—
Pruskie bilety kasowe	—	—	—	—	1	81¾	1	83
Srebro	—	—	—	—	120	—	121	50

(oprócz kupona bieżącego)

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 5. sierpnia 1869.

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa.

	pien.	towar.
Z pożyczki narodowej z procentami od stycznia do lipca po 5%	71.90	72.—
od kwietnia do października po 5%	—.—	—.—
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	—.—	—.—
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki) zwrotna w 37 latach po 5%	—.—	—.—
Metaliki po 4½%	—.—	—.—
Przezn. do wyl. z r. 1839 całe losy	249 50	250.50
„ „ „ „ 1839 piąta część losów	249.50	250.50
„ „ „ „ 1854 po 250 zł. 4%	93.—	93.50
„ „ „ „ 1860 po 500 zł. 5%	101.80	102.—
„ „ „ „ 1860 po 100 zł. 5%	104.—	104.50
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 zł.	122.70	123.—
Renty Como po 24 lir. austr.	23.50	24.—

B. Krajów koronnych.

Obligacye indemn. po 5% za 100 zł.

	pien.	towar.
Czech	93.25	93.75
Bukowiny	75.—	75.50
Galicyi	75.25	75.75
Niższej Austryi	92.75	93.25
Siedmiogrodu	79.25	79.75
Węgier	81.75	82.50
Galic. pożyczka głodowa z r. 1866 po 7%	101.—	—.—

2. Akcye.

	pien.	towar.
Banku anglo-austr. na 200 zł. (20 funt. szterl.) z wpłatą 30%	394 —	395 —
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	290 —	291 —
Niż.-aust. tow. eskomt. po 500 zł.	920.—	924.—
Banku narodowego	731.—	733.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	615.—	617.—
Galic. banku hyp. po 200 zł., wpłata 40%	106.—	108.—
Galic. banku kraj. à 200 zł. wpł. 40%	—.—	93.—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. m. k.	197.—	198.—
Półn. kolej po 1000 zł. w. a.	2310	2320
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	260.50	261.—
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 funt. szt.)	206 —	207.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	408.—	410.—
Połud. kolei państ. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	270.20	270 40
Spółki Borysławskiej à 200 zł. w. a.	252.—	254.—

3. Listy zastawne. (za 100 zł.)

	pien.	towar.
Pow. austr. towarz. kr. ziem. przezn. do losow. po 5% w srebrze	109.—	109.50
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	78.—	78.50
Gal. banku hyp. po 6%	93.—	93.50
Banku narod. w wal. austr., przezn. do los. po 5%	95.—	95.25
Węgier. Towar. ziemskie po 5½%	92.—	92.50
„ „ „ (renta) po 6%	—.—	—.—
Gal. zakł. kred. włośc. do losow. po 6%	93.50	94.—

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa. (za 100 zł.)

	pien.	towar.
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	93.75	94.25
„ „ „ „ „ w. a.	92.—	92.50
Kolej gal. Kar. Lud. sr. po 300 zł. 5% za 100 zł.	103.—	103.50
Kol. gal. Karola Ludwika II. emisyi	96.—	96.50

5. Losy. (za sztukę)

	pien.	towar.
Inst. kred. dla handlu o 100 zł. w. a.	163.—	163.25
Clarego po 40 zł. m.	35.50	36.50
Tow. żegl. par. na Du ju po 100 zł. m. k.	97.—	98.—
Keglevicha po 20 zł. k.	14.50	15.—
Pożyczka miasta Budy 40 zł. w. a.	35.—	35.50
Palfiego po 40 zł. m. k	35.50	36.50
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	15.—	15.50
Salma po 40 zł. m. k.	41.—	42.—
St. Genois „ 40 „ „	33.75	34.25
Pożyczka miasta Stanisławowa po 20 zł. w. a.	27.50	28.50
Poż. Tryest. po 100 zł. m. k.	125.—	130.—
„ „ „ 50 zł. w. a.	58.75	59.25
Waldsteina po 20 zł. m. k.	21.50	22.—
Windischgratza „ 20 „ „	22.50	23.—

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

	pien.	towar.
Amsterdam za 100 zł. hol.	—.—	—.—
Augsburg za 100 zł. w p. n.	103.—	103.10
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt 100 zł. w p. n.	103.10	103 25
Hamburg za 100 M. B.	90.70	90.80
Londyn za 10 ft. szt.	123.80	123.95
Paryż za 100 fr.	49.30	49.35

Kurs złota.

	pien.	towar.
Dukaty ces. men.	—.—	—.—
„ pełn. wagi	5.89	5.90
Korona	—.—	—.—
20frankówka	9.91	9.92
Rosyjski imperyał	—.—	—.—
Talar związkowy	—.—	—.—
Srebro	120.85	121.10

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 7. sierpnia.	zł.	c.
Jednolity dług państwa w banknotach	62	80
„ „ z procentami z maja i listopada	62	80
„ „ w srebrze	72	10
Losy z 1860. roku	102	—
Akcye banku wiedeńskiego	756	—
„ „ kredytowego	307	80
Londyn 10 funtów szterlingów	123	50
Srebro	120	25
„ towarem	—	—
Dukat pojedyńczy	5	86½

DZIENNIK URZĘDOWY.

(1797) **Concurs.** (2)

Nro. 9740. Postmeistersstellen bei den neu zu errichtenden Postämtern in **Dąbia, Przecław, Jawornik, Pruchnik, Sokołów** (bei **Stryj**) und **Perehińsko.** Dieselben haben sich mit dem Brief- und Fahrpostdienste zu befassen, und wird seine Verbindung erhalten, das Postamt:

Dąbie durch die bestehenden täglichen Botenfahrten zwischen **Mielec** und **Dębica;**

Przecław durch tägliche Fußbotenposten zwischen **Przecław** und **Dąbia;**

Jawornik durch 4mal wöchentliche Fußbotenposten zwischen **Jawornik** und **Dynow;**

Pruchnik durch tägliche Botenfahrten zwischen **Pruchnik** und **Jaroslau;**

Sokołów durch tägliche Fußbotenposten zwischen **Sokołów** und **Stryj;**

Perehińsko durch 4mal wöchentliche Botenfahrten zwischen **Perehińsko** und **Rożniatów.**

Bezüge der Postmeister in den genannten Orten Einhundert Dreißig Gulden Bestallung, Zwanzig Gulden Amtspauschale jährlich und ein zu vereinbarendes Botenpauschale für die Postbeförderung.

Bewerber haben ihre Gesuche unter dokumentirter Nachweisung ihres Alters, Vermögens, Wohlverhaltens und der bisherigen Beschäftigung, und zwar, wenn sie schon Staatsdiener sind, im Wege der vorgesetzten Behörden, sonst aber im Wege der zuständigen politischen Behörde bis **inclusive 24ten August 1869** bei der Post-Direction in **Lemberg** einzubringen; und haben jene um die Post in **Dąbie** auch die Jahresforderung für Unterhaltung täglicher Botenfahrten auf der Strecke **Dąbie-Dębica tour** und **retour,** — die Competenten um die übrigen obgenannten Postämter aber die Jahresforderung für Unterhaltung der nach obigen für jedes bezügliche Amt festgesetzten Postverbindung ziffermäßig anzugeben.

Von der k. k. Post-Direction.

Lemberg, am 2. August 1869.

Ogłoszenie konkursu.

Nr. 9740. Posady poczmistrzów przy nowo kreować się mających urzędach pocztowych w **Dąbiu, Przecławie, Jaworniku, Pruchniku, Sokołowie** (obok **Stryja**) i w **Perehińsku,** które się przesyłką listów i pakunków zajmywać mają i połączone będą, poczta:

w **Dąbiu** przez codzienną jazdę posłańczą między **Mielcem** i **Dembicą;**

w **Przecławiu** przez codzienną pocztę posłańczą między **Przecławiem** i **Dąbią;**

w **Jaworniku** przez 4 razy w tygodniu pocztę posłańczą między **Jawornikiem** i **Dynowem;**

w **Pruchniku** przez codzienną jazdę posłańczą między **Pruchnikiem** i **Jarosławiem;**

w **Sokołowie** przez codzienną pocztę posłańczą między **Sokołowem** i **Stryjem;**

w **Perehińsku** przez 4 razy tygodniową jazdę posłańczą między **Perehińskiem** i **Rożniatowem.**

Pobory poczmistrzów w wyż wymienionych **miejscach:**

Dotacya stotrzydzieści złr. w. a., dwadzieścia złr. pauszale rocznie i odpowiednie roczne pauszale za utrzymywanie poczty.

Ubiegający się o jedną z tych posad mają swoje podania zaopatrzone w dowody: wieku, majątku, zachowania się i dotychczasowego zatrudnienia, a to jeżeli już w publicznej służbie zostają na ręce przełożonej władzy, zresztą zaś na ręce przynależnej zwierzchności politycznej najdalej do **24go sierpnia b. r.** do c. k. Dyrekcyi poczt wnieść. — Kompetenci o posadę w **Dąbie** mają swoje żądania roczne za utrzymanie codziennej jazdy posłańczej na przestrzeni **Dąbie-Dembica** tam i napowrót, kompetujący zaś o inne wyż wymienione posady żądanie roczne za utzymanie poczt powyż wymienionych liczebnie podać.

Od c. k. Dyrekcyi poczt.

Lwów, dnia 2. sierpnia 1869.

(1811) **Subarendirungs-Kundmachung.** (2)

Nro. 1073. Wegen Sicherstellung der für die Truppen Concentrirung bei **Lemberg** und **Zółkiew** erforderlichen Verpflegung an Brod und Fourage wird am 12ten d. M. 10 Uhr Vormittags beim Lemberger k. k. Verpflegs-Magazin eine öffentliche Verhandlung mittelst schriftlichen Offerten vorgenommen werden. Die näheren Bedingnisse können bei obigem Verpflegs-Magazin eingesehen werden.

Lemberg, am 5. August 1869.

(1805) **Kundmachung.** (2)

Nro. 35329. In Folge Erlasses des hohen k. k. Finanzministeriums ddto. 8ten Juli 1869, Zl. 22046 wird die Gebührencinhebung der allgemein n Verzehrungssteuer in der Stadt **Linz** sammt dem 20%tigen außerordentlichen Zuschlage, dann den bewilligten Gemeindezuschlägen und sonstiger mit der Linien-Verzehrungssteuer zusammenhängenden Gebühren; ferner die Einhebung der Wasser- und der Wegmauth bei den betreffenden Linienämtern und Wegmauthstationen für die Jahre 1870 in 1872 im Wege der öffentlichen Versteigerung vereint verpachtet werden.

Die Versteigerung findet am Ein und Dreißigsten **(31.)** August **1869** um **9** Uhr Vormittags bei der k. k. Finanz-Direction in **Linz** statt.

Der Ausrufspreis als Einjähriger Pachtschilling für die vereinte Pachtung der genannten Gefälle beträgt Einhundert Sechs und Neunzig Tausend Fünf Hundert Gulden (**196 500** fl.). wovon auf die ärarischen Gebühren **145.095** fl. **60** kr, und auf die Gemeindegebühren **51.404** fl. **40** kr. entfallen.

Die näheren Bedingungen können bei der k. k. Finanz-Landes-Direction in **Lemberg** eingesehen werden.

K. k. Finanz-Landes-Direction.

Lemberg, am 31. Juli 1869.

(1818) **Concurs-Kundmachung.**

Nro. 8503. Am zu errichtenden **II.** k. k. Gymnasium in **Graz** kommt eine Lehrerstelle für Mathematik und Naturwissenschaften, speziell für Physik mit dem Gehalte jährlicher **945** fl. öst. W., dem Rechte der eventuellen **Vorrückung** in die **höhere** Gehaltsstufe jährlicher **1050** fl. und dem Anspruche auf Dezenalzulagen zu verleihen.

Bewerber um diese Stelle **haben** ihre über die gesetzliche Befähigung vorschriftmäßig dokumentirten Gesuche bis **10.** August l. J. bei dem k. k. Landesschulrathe für Steiermark einzubringen.

Vom k. k. Statthalter für Steiermark.

Graz, am 9. Juli 1869.

(1798) **Concurs.** (1)

Nro. 9778. Postmeisterstelle in **Krechowice** gegen Vertrag und 200 fl. Caution.

Bezüge des Postmeisters Einhundert Siebenzig Gulden Bestallung, Dreißig Gulden Amtspauschale jährlich.

Gesuche sind unter dokumentirter Nachweisung des Alters, Vermögens, Wohlverhaltens und der bisherigen Beschäftigung, und zwar: von Staatsdiener im Wege ihrer vorgesetzten Behörde bis **inclusive 24.** August l. J. bei der Post-Direction in **Lemberg** einzubringen.

Von der k. k. Post-Direction.

Lemberg, am 2. August 1869.

Ogłoszenie konkursu.

Nr. 9778. Posady poczmistrza w **Krechowicach** za kontraktem i kaucyą 200 złr. w. a.

Pobory poczmistrza: sto siedmdziesiąt złr dotacyi, trzydzieści złr. pauszale rocznie.

Podania zaopatrzone w dowody wieku, majątku, zachowania się i dotychczasowego zatrudnienia, a to zostających już w służbie publicznej na ręce przełożonej władzy mają być wniesione najdalej do 24go sierpnia b. r. do c. k. Dyrekcyi poczt we **Lwowie.**

C. k. Dyrekcya poczt.

Lwów, dnia 2. sierpnia 1869.

(1791) **Edykt.** (3)

Nr. 12961. Ces. król. sąd krajowy zawiadamia niniejszym edyktem p. Tadeusza Niewiadomskiego, że przeciw niemu **M. Goldsand** o zapłacenie sumy wekslowej 300 złr. w. a. z p. n. przed tutejszy c. k. sąd wniósł pozew wraz z prośbą o nakaz zapłaty.

Gdy miejsce pobytu pozwanego Tadeusza Niewiadomskiego nie jest wiadomem, przeto c. k. sąd krajowy w celu zastępowania pozwanego Tadeusza Niewiadomskiego, jak równie na koszta i niebezpieczeństwo onegoż tutejszego p. adwokata Dra. Mochnackiego z substytucyą p. Dra. Jakubowskiego kuratorem nieobecnego ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego sumarycznego przeprowadzonym będzie.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanemu, aby w wyż oznaczonym czasie albo sam stanął, lub też potrzebne dokumenta ustanowionemu dla niego zastępcy udzielił, lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrał i o tem c. k. sądowi krajowemu doniósł, w ogóle zaś aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użył, w razie bowiem przeciwnym wynikłe z zaniedbania skutki sam sobie przypisaćby musiał.

Kraków, dnia 26. lipca 1869.

(1816) **Kundmachung.** (1)

Nr. 1458. Bei der Lemberger israelitischen Cultusgemeinde ist das vom Hrn. Moritz Kolischer, derzeit Mitglied des Lemberger israelitischen Cultusgemeindevorstandes, zum Andenken an seinen am 7ten Juni 1868 verstorbenen Sohn Leon Kolischer gestiftete Stipendium, bestehend in den Interessen eines Capitalsbetrages von 2000 fl. in Grundentlastungs-Obligationen für einen israelitischen Schüler an einem Unter-Gymnasium in Lemberg in Erledigung gekommen.

Die Bewerber um dieses für die Dauer des Schulbesuches bis zur vollendeten 4ten Gymnasialclasse bestimmte Stipendium haben ihre Mittellosigkeit, ihre Zuständigkeit zur Lemberger Gemeinde, guten Fortgang und sittliches Wohlverhalten, ihre etwaige Verwandtschaft mit dem Stifter, oder ihre etwaige Eigenschaft als gewesene Zöglinge des Lemberger israelitischen Waisenhauses, welche zwei Cathegorien von Bewerbern vorzugsweise werden berücksichtiget werden, nachzuweisen.

Die diesfällige Gesuche sind bis 1. September 1869 beim Lemberger israelitischen Cultusgemeindevorstande zu überreichen.

Vom israelit. Cultusgemeinde-Vorstande.

Lemberg, am 5. August 1869.

(1817) **Edykt.** (1)

L. 36056. C. k. sąd krajowy we Lwowie pp. Wiktorowi Jurkiewiczowi, Petroneli Bensdorf Anieli Szelestyńskiej i Michalinie Batsch niniejszym edyktem czyni wiadomo, że przeciw nim p. Teresa Zacharyasiewiczowa o wyekstabulowanie ze stanu biernego realności pod l. 704 1/4 połowy sumy 120 złr. m. k., to jest kwoty 60 złr. m. k. niegdyś na rzecz Lucyi z Jarockich Kamińskiej jak Dom. 16. p. 277. n. 16. on. zabezpieczonej z nadciężarami dnia 10go grudnia 1868 do l. 65196 wniesła pozew, w skutek którego termin do ustnego postępowania na dzień 28. września 1869 o godzinie 10. rano ustanowiony został.

Ponieważ miejsce pozwanych jest nie wiadome, przeto c. k. sąd krajowy dla ich zastępstwa i na ich koszt i niebezpieczeństwo tutejszego pana adwokata krajowego Dra. Dąbczańskiego z zastępstwem pana adwokata krajowego Dra. Semilskiego za kuratora ustanowił, z którym wytoczony spór wedle ustawy postępowania sądowego dla Galicyi obowiązującego przeprowadzony będzie.

Zaleca się więc niniejszym edyktem pozwanym, aby albo osobiście na tym terminie się zjawili lub też potrzebne dowody ustanowionemu kuratorowi udzielili albo nareszcie innego zastępcę sobie obrali, i sądowi oznajmili, w ogóle wszelkie ku swej obronie potrzebne kroki uczynili, inaczej następstwo z zaniedbania wynikłe sobie sami przypisaćby musieli.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 17. lipca 1869.

(1809) **Edykt.** (1)

L. 9278. C. k. sąd obwodowy Stanisławowski niniejszem wiadomo czyni, iż na zaspokojenie masy rozbiorowej Szymona Zeregiewicza sum 4506 zł 8 kr, 259 zł. 52 kr., 459 zł 43 kr., 47 zł. 48 kr., 90 zł., 627 zł. 25 kr. i 19 zł. 52 kr. w. w. wraz z odsetkami po 4proc. od 22. czerwca 1846 kosztami prawnemi w ilości 27 zł. 53 kr. i 12 złr. 12 kr. m. k., 35 zł. 70 c. i 16 zł. 47 kr. w. a. oraz kosztami niniejszej egzekucyi 21 zł. 47 kr. w. a. przymusowa publiczna sprzedaż należącej do dłużniczki pani Tekli Ilnickiej jak Dom. 400. p. 66. n. 9. haer. trzeciej części. części dobr Obertyna „Bieniewczyzna“ zwanej, w 5/6 częściach do samej dłużniczki pani Tekli Ilnickiej, zas w 1/6 części do p. Mikołaja Ilnickiego raczej tegoż leżącej masy należącej, w tutejszym c. k. sądzie obwodowym na dniu 9. września 1869 i 11. października 1869 o 10tej godzinie zrana przedsięwziętą będzie.

1. Jako cena wywołania stanowi się suma 6012 zł. 66 2/8 kr. w. a.

2. Każdy chęć kupienia mający tytułem zakładu winien w gotówce lub papierach publicznych podług kursu sumę 612 zł. wal. a. do komisyi licytacyjnej złożyć.

3. Gdyby ani na pierwszym ani też na drugim terminie licytacyi kupiec się nie trafił, to drugi termin licytacyjny jest zarazem terminem dla wierzycieli. ażeby się zeszli i celem ustawienia ułatwiających warunków oświadczyli się, by ta część i niżej wartości mogła być sprzedaną. Niejawiący się wierzyciel liczony będzie do większości jawiących się wierzycieli.

O czem się obie strony, jako też wierzycieli hipotecznych do rąk własnych, tych zaś wierzycieli, którymby niniejsza uchwała z jakiejkolwiekbądź przyczyny przed terminem doręczoną być nie mogła, lub którzyby dopiero po wydaniu ekstraktu tabularnego prawo hypoteki uzyskali, przez kuratora p. adwokata Dra. Szydłowskiego z zastępstwem p. adwokata Dra. Wurzla się uwiadamia.

Z c. k. sądu obwodowego.

Stanisławów, dnia 10. lipca 1869.

(1823) **Edykt.** (1)

L. 2604. C. k. sąd powiatowy w Nowemsiole zawiadamia niniejszem z miejsca pobytu niewiadomego Berischa Halperna, że p. Franciszek Czerniakowski z Klimkowiec na rzecz jego kwotę 500 zł. w. a. jako resztę ceny kupna za niewiadomą mu przedaż zboża od nieznanego mu i z miejsca pobytu niewiadomego Berischa Halperna otrzymaną do sądu złożył. że ta kwota do depozytu sądowego przyjętą została, że dla tegoż Berisza Halperna p. Aleksandra Bielawkę kuratorem ad actum postanowiono. i jemu dotyczącą uchwałę sądową doręczono.

Z c. k. sądu powiatowego.

Nowesioło, dnia 1. sierpnia 1869.

(1807) **Edykt.** (1)

L. 12349. C. k. sąd krajowy zawiadamia niniejszym edyktem p. Annę hr. Walewską z miejsca pobytu niewiadomą, że p. Jozafat Paschalski podaniem do tutejszego c. k. sądu pod dniem 7go lipca 1869 do l. 10200 wniesionem, kapitał 4000 zł. w. a. na realności l. 307 Dz. I. w Krakowie intabulowany, onej wypowiedział.

Gdy miejsce pobytu awizowanej Anny hr. Walewskiej wiadomem nie jest, przeto c. k. sąd krajowy w celu zastępowania Anny hr. Walewskiej jak równie na koszt i niebezpieczeństwo onejże, tutejszego adwokata p. Dra. Józefa Mochnackiego kuratorem nieobecnej ustanowił, i onemuż rezolucyę tutejszo-sądową z 14. czerwca 1869 do l. 10200 wypowiedzenie do wiadomości udzielającą doręczyć polecił.

O czem niniejszy edykt zawiadamia.

Kraków, dnia 20. lipca 1869.

(1824) **Edict.** (1)

Nr. 3190. Vom k. k. Bezirksgerichte in Zaleszczyki wird über Ansuchen des Moses Garfunkel die dem Leben und Wohnorte nach unbekannten Beile Rose 1ter Ehe Glucker, 2ter Ehe Wohlin hiemit aufgefordert, binnen 3 Monaten hiergerichts nachzuweisen, daß die zu ihren Gunsten im Lastenstande der Realität CNr. 9 in Zaleszczyki Dom. V. pag. 145. n. 14. on. haftende Pränotation des Heirathsgutes pr. 110 holl. Ducaten gerechtfertigt sei, oder in der Rechtfertigung schwebe, widrigens diese pränotirte Summe aus dem Lastenstande dieser Realität gelöscht wird.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Zaleszczyki, am 3. August 1869.

(1822) **Edict.** (1)

Nr. 4026. Vom k. k. Bezirksgerichte in Buczacz wird bekannt gemacht, daß gleichzeitig der h. o. Grundbuchsführung aufgetragen wird, aus dem bereits im Urkundbuche Tom. XIV. pag. 104., 105. et 106. ingrossirten Vertrage ddto. Buczacz 14. April 1839 nach vorläufiger Ingrossirung der steuerämtlichen Bestätigung ddto. Buczacz 23. Juni 1869 Zahl 847, dann des Zeugnisses ddto. Buczacz 21. Juni 1869, ferner des Protokolles vom 20. Juli 1869 Z. 3921 den Abraham Itzig Chalfen als Eigenthümer dieser Realität oder vielmehr des leeren Grundplatzes Nro. 446-71 St. in Buczacz zu intabuliren; hingegen nach vorläufiger Ingrossirung des Kauf- und Verkaufsvertrages ddto. Buczacz 17. Juni 1869 den Jacob Chalfen und Alter Chalfen als letzte Eigenthümer dieses Grundplatzes sub Nr. 446-71 St. in Buczacz zu intabuliren.

Da die Hypothekargläubiger der Realität CNr. 446-71 St. in Buczacz unbekannt sind, so wird denselben auf ihre Gefahr und Kosten der hiesige israel. Gemeindevorsteher Chaim Ovadie Nacht zum Curator bestellt, und ihm der betreffende Bescheid zugestellt.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Buczacz, am 4. August 1869.

(1810) **Edict.** (1)

Nro. 4689. Vom Bialaer k. k. Bezirksgerichte wird bekannt gemacht, daß zur Hereinbringung der ersiegten, an Gustav Deutschländer im Zessionswege übertragenen Forderung pr. 28 fl. öst. W. s. N. G. die executive Feilbietung der dem Andreas Piesch, und rücksichtlich dessen Nachlaßmasse gehörigen Realität Nr. 13 in Leszczyn bewilligt, und in zwei Terminen, am 23. August 1869 und 25. September 1869, jedesmal um 9 Uhr Vormittags hiergerichts unter nachstehenden Bedingungen vorgenommen werden wird:

1. Den Ausrufspreis bildet der Schätzungswerth der obigen Realität im Betrage von 968 fl. öst. W., unter welchen jene Realität an den beiden ersten Terminen nicht hintangegeben werden wird.

2. Diese Realität wird sammt Zugehör nach dem Grundbuche ohne Gewährleistung verkauft.

3. Jeder Licitant hat vor der Feilbietung ein Vadium von 10% des Ausrufspreises im runden Betrage von 100 fl. öst. W. im Baaren, in Staatsschuldverschreibungen, den Pfandbriefen der galizisch ständischer Creditanstalt sammt Coupons und Talons nach dem aus letzten Zeitungsblatte ersichtlichen Wiener Curse zu Handen der Licitations-Commission zu erlegen.

Das Vadium des Erstehers wird zurückgehalten, den übrigen Licitanten aber gleich nach der Feilbietung zurückgestellt werden, und hat der Ersteher binnen 14 Tagen nach dem die Feilbietung genehmigenden Bescheide den dritten Theil des Kaufschillings mit Einrechnung des Vadiums baar zu Gericht zu erlegen.

4. Sollte obige Realität an den beiden ersten Terminen an Mann nicht gebracht werden, so wird nach dem zweiten Termine eine Tagsatzung auf den 25. September 1869 11 Uhr Vormittags zur Verhandluug mit den Gläubigern wegen Erleichterung der Feilbietungs-Bedingnisse anberaumt, zu welcher die Grundbuchsgläubiger mit dem vorgeladen werden, daß die Nichterschienenen der Mehrheit der Erschienenen beigetreten angesehen werden, und hierauf erst die dritte Feilbietungstagfahrt ausgeschrieben werden wird.

5. Der Schätzungsact und Grundbuchsauszug, dann die Feilbietungs-Bedingnisse können bei dem k. k. Bezirksgerichte, und der Ausweis der Grundentlastungsschuldigkeiten und Steuern beim k. k. Steueramte Biała eingesehen werden.

K. k. Bezirksgericht.

Biała, den 6. Juli 1869.

(1813) **Edykt.** (1)

Nr. 3563. Ces. król. sąd powiatowy w Medenicach podaje do powszechnej wiadomości, że

1. dnia 2. stycznia 1847 w Hruszowie Stefan Stewczak,

2. dnia 22. stycznia 1850 w Tynowie Trofim Wowczków,

3. dnia 6. maja 1862 w Krynicy Hryń Rawlikowski,

4. dnia 17. kwietnia 1861 w Hruszowie Pańko Kapustiak,

5. dnia 7. października 1866 w Lityni Jan Lityński,

6. dnia 10. września 1849 w Hruszowie pod l. s. 265 Onufry Jachów,

7. dnia 3. kwietnia 1825 w Dobrowlanach Fedio Marak.

ad 1, 2, 4, 6, 7 bez pozostawienia ostatnej woli rozporządzenia,

ad 3 i 5 z pozostawieniem kodycylu zmarli.

Gdy sądowi i współsukcesorom teraźniejszy pobyt

ad 1. Anny Derpak, siostrzenicy spadkodawcy;

ad 2. Ksenki Wowczkównej, córki spadkodawcy;

ad 3. Justyny z Rawlikowskich Szczerbakowej, córki spadkodawcy;

ad 4. Matrony z Kapustiaków Budnyk, córki spadkodawcy;

ad 5. Hnata, Fedka i Antoniego Lityńskiego, synów spadkodawcy;

ad 6. Andryja i Fedka Jachnów, synów spadkodawcy;

ad 7. Tekli Marakownej, córki spadkodawcy, jako prawem powołanych współsukcesorów nie jest wiadomy, przeto wzywa się tychże, ażeby w przeciągu roku jednego od dnia niżej wyrażonego liczyć się mającego zgłosili się w tutejszym sądzie, i oświadczenie do tego spadku wnieśli, albowiem w przeciwnym razie spadek byłby pertraktowany tylko z tymi spadkobiercami, którzyby się zgłosili, i kuratorami

ad 1. Ilkiem Letnianczynem,

ad 2. Filipem Puryjem,

ad 3. Andryjem Rawlikowskim,

ad 4. Mikołajem Kapustiakiem,

ad 5. Markiem Futenczukiem.

ad 6. Jaciem Iwaniszynem,

ad 7. Prokopem Marakiem ustanowionymi.

Z c. k. sądu powiatowego.

Medenice, 28. grudnia 1868.

(1825) **Concurs-Ausschreibung.** (1)

Nro. 3092-Pr. Für den Staatsbaudienst in Nieder-Oesterreich sind zwei sistemisirte Baupraktikantenstellen mit dem Adjutum jährlicher 400 fl. zu besetzen.

Bewerber haben ihre Gesuche mit der Nachweisung der vorgeschriebenen Studien längstens bis zum 25. August d. J. an das Präsidium der k. k. n. ö. Statthalterei zu überreichen.

Vom k. k. n. ö. Statthalterei-Präsidium.

Wien, den 31. Juli 1869.

(1815) **Ogłoszenie.** (1)

Nr. 72. Wydział Złoczowskiej Izby adwokatów oznajmia, że p. Dr. Ludwik Heyne został wpisany w listę adwokatów Izby Złoczowskiej z siedzibą w Złoczowie.

Z Wydziału Izby adwokatów.

W Złoczowie, dnia 6. sierpnia 1869.

(1814) **Edykt.** (1)

Nr. 305. Ces. król. sąd powiatowy w Żmigrodzie wzywa nieobecną i z miejsca pobytu niewiadomą Tacyannę Sywulicz, aby się w przeciągu roku do sądu tutejszego zgłosiła, i swoje oświadczenie do przyjęcia spadku po jej dziadku Jurku Czajkowskim, w Hałbowie zmarłym, wniesła, inaczej spadek z kuratorem w osobie Wasyla Gabowskiego dla niej ustanowionym pertraktowanym będzie.

Z c. k. sądu powiatowego.

Żmigród, 10. lipca 1869.

(1808) **Edykt.** (1)

Nr. 6195. Ces. król. sąd obwodowy w Przemyślu zawiadamia niniejszem nieobecną Machlę Fuss, że na żądanie Mendla i Klärli Berner dla tejże celem doręczenia jej uchwały w sprawie pertraktacyjnej po Saulu Fuss na dniu 17. listopada 1868 L. 12623 wydanej, kurator w osobie p. adwokata Illasiewicza postanowiony został, któremu powyższa uchwała doręczoną została.

Przemyśl, dnia 14. lipca 1869.

(1794) **Kundmachung.** (3)

Nr. 33534. Als Schiffsjungen werden in die k. k. Kriegsmarine aufgenommen.

Jünglinge, welche das 15. Lebensjahr zurückgelegt, und das 17te nicht überschritten haben, sittlich unbeanständet, geistig und fisisch gut entwickelt sind, ein gutes Sehvermögen besitzen, und thunlichst etwas lesen und schreiben können.

Die Schiffsjungen werden auf einem eigenen Schulschiffe zu Matrosen und Matrosen-Unteroffiziere herangebildet und erhalten nebst der vollständigen Bekleidung und Verpflegung eine tägliche Löhnung im Betrage von 14 kr. öst. W.

Behufs Aufnahme als Schiffsjungen haben die betreffenden Bewerber, beziehungsweise deren Eltern oder Vormünder ein schriftliches Gesuch durch das dem Bittsteller nächstgelegenen Ergänzungs-Bezirks-Commando an das Hafen-Admiralat in Pola zu leiten.

Diesem Gesuche sind beizulegen:

a) Der Tauf-, Geburts- und Heimatsschein,
b) ein von einem graduirten Militärarzte ausgestelltes Zeugniß, welches die dem Alter des Bewerbers entsprechende kräftige körperliche Entwicklung darthut, und die voraussichtliche Seedienstauglichkeit constatirt,
c) ein von der zuständigen polit. Behörde ausgestelltes Zeugniß über sittliches und moralisches Verhalten,
d) die Schulzeugnisse, falls der Bewerber eine Schule besucht hat, und endlich
e) ein legalisirter Revers des Vaters oder Vormünders folgenden Inhalts:

Für den Fall, daß mein Sohn (oder Mündel) N. N. als Schiffsjunge in die Kriegsmarine aufgenommen wird, verpflichte ich mich sowohl in meinem als in seinem Namen ihn während des Schulcurses nicht zurückzuverlangen, so wie denselben, falls er im Laufe der Lehrzeit nicht entsprechen, und deßhalb aus der Schule entfernt werden sollte, ohne Widerrede zurückzunehmen.

Ich erkläre zugleich, daß mir wohl bekannt gegeben wurde, daß mein Sohn (oder Mündel) N. N. nachdem er in der k. k. Schiffsjungenschule auf Kosten des Staates erzogen wird, nach den Bestimmungen des Wehrgesetzes vom Tage des Austrittes aus dieser Marine-Bildungs-Anstalt, beziehungsweise vom Tage der Assentirung durch volle 10 Jahre in der k. k. Kriegsmarine präsent zu dienen haben wird.

Bewerber, welche bei der Ueberprüfung in Pola bei der Commission als untauglich zur Aufnahme anerkannt werden sollten, werden sofort den Eltern oder Vormündern zurückgestellt.

Diesfällige Gesuche sind bis längstens Ende August d. J. einzureichen.

Wien, im Juli 1869.

Vom k. k. Reichs-Kriegs-Ministerium (Marine-Section.

Obwieszczenie.

L. 33534. Jako elewi okrętowi przyjęci być mogą do c. k. marynarki wojskowej:

Młodzieńcy, którzy ukończyli 15ty a nie przekroczyli 17go roku życia, umysłowo i fizycznie dobrze są rozwinięci, mają wzrok dobry i choć cokolwiek czytać i pisać umieją.

Elewi okrętowi kształcą się na osobnym okręcie szkolnym na majtków i podoficerów okrętowych i pobierają oprócz zupełnego ubioru i zaopatrzenia żołd dzienny w kwocie 14 cent. a. w.

W celu przyjęcia na elewów okrętowych mają dotyczący kompetenci, a względnie ich rodzice lub opiekunowie zanieść do admiralicyi portowej w Pola pisemną prośbę za pośrednictwem znajdującej się najbliżej proszącego komendy okręgu rekrutacyjnego.

Do tej prośby mają być załączone:

a) Metryka chrztu, urodzenia i karta legitymacyjna,
b) wystawione przez graduowanego lekarza wojskowego świadectwo, że kompetent posiada odpowiedne wiekowi swojemu siły fizyczne, i że prawdopodobnie będzie zdolnym do służby morskiej,
c) wystawione przez przynależną władzę polityczną świadectwo obyczajów i moralności kompetenta,
d) świadectwa szkolne, jeżeli kompetent uczęszczał do szkoły, nakoniec
e) legalizowany rewers ojca lub opiekuna następującej treści:

Na wypadek, gdyby mój syn (lub wychowanek) N. N. jako elew okrętowy do marynarki wojennej przyjęty został, obowiązuję się tak w moim jak i w jego imieniu nie żądać go napowrót w ciągu kursu szkolnego, jak również zabrać go bez oporu napowrót w takim razie, jeśliby w ciągu nauki okazał się niezdolnym i przeto ze szkoły oddalonym został.

Oświadczam zarazem, jako byłem dokładnie zawiadomionym o tem, że mój syn (lub wychowanek) N. N. jeżli wychowany zostanie kosztem państwa w c. k. szkole elewów okrętowych, obowiązany będzie podług postanowień o sile zbrojnej od dnia wystąpienia z tego marynarskigo zakładu naukowego, a względnie od dnia asenteruknu przez 10 lat spełna służyć czynnie w c. k. marynarrce wojennej.

Kompetenci, którychby komisya przy egzaminie wstępnym w Pola uznała jako niezdolnych do przyjęcia, będą natychmiast rodzicom lub opiekunom zwróceni.

Dotyczące prośby mają być podane najdalej do końca sierpnia b. r.

Wiedeń, w lipcu 1869.

Z c. k. państwowego Ministerstwa wojny (oddziału marynarki).

Обвѣщенье.

Нр. 33534. Яко елеви корабелнѣ принятѣ быти могȣтъ до ц. к. маринарки военной:

Молодцѣ, котрѣ оукôнчили 15тїй а не перекрочили 17го рокȣ житьѧ, оумислово и физично добре сȣть розвинȣтїи, маютъ взрокъ добрый и хоть щокольвѧкъ читати и писати оумѣютъ.

Елеви корабелнѣ ображȣютъ сѧ на особнôмъ кораблѣ школьнôмъ на майтковъ и подофицерôвъ корабельныхъ и побираютъ окрôмъ совершенного оуборȣ и заосмотреньѧ жолдъ денный въ илькости 14 ц. в. а.

Въ цѣли приняткѧ на елевôвъ корабельныхъ маютъ дотичнїи оубѣгателѣ, а взглѧдно ихъ родичи или опѣкȣни занести до адмиралицїи портовой въ Пела писменнȣ просьбȣ за посредствомъ знаходѧщой сѧ найближше просителѧ коменды окрȣга рекрȣтацїйного.

До той просьбы маютъ быти залȣчен̂и:

а) Метрика рожденьѧ и карта легитимацїйна,
б) виставлене черезъ градȣованого лѣкарѧ войскового свѣдоцтво, що компетентъ посѣдае отповѣдный вѣкови своемȣ сили физичнѣ, и що правдоподобно бȣде здôвнымъ до слȣжбы морской,
в) виставлене черезъ прыналежнȣ власть политичнȣю свѣдоцтво нравственности компетента,
г) свѣдоцтва шкôльнѣ, если оубѣгатель оучащавъ до якой школи, наконецъ
д) легализованый реверсъ отца или опѣкȣна слѣдȣющои основи:

„На припадокъ, еслибы мôй синъ (или вихованокъ) Н. Н. яко елевъ корабельный до маринарки военной принятый зôсталъ, обовѧзȣю сѧ такъ въ моемъ, яко и въ его имени, нетребовати его наповротъ въ теченїи кȣрсȣ шкôльного, якъ рôвножъ забрати его безъ опорȣ наповоротъ къ такôмъ разѣ, еслиби въ тягȣ наȣки оказавъ сѧ нездолнимъ и про тое изъ школи отдаленимъ зôсталъ.

Освѣдчаю заразомъ, яко бȣвемъ докладно завѣдомленый о томъ, що мôй синъ (или вихованокъ) Н. Н., если вихованый зôстане коштомъ державы въ ц. к. школѣ елевôвъ корабельнихъ, обовѧзаный бȣде пôдлѧ постановленїи о силѣ збройной ôтъ днѧ выстȣпленѧ зъ того маринарского закладȣ наȣкового, а взглѧдно ôтъ днѧ асентерȣнкȣ черезъ десѧть лѣтъ сполна слȣжити чинно въ ц. к. маринарцѣ военной.“

Компетенти, котрихбы комисїѧ при испитѣ встȣпнимъ въ Полѧ оузнала яко нездолнихъ до принятѧ, бȣдȣтъ въ сейчасъ родичамъ или опѣкȣнамъ звернени.

Дотичнїи просьбы маютъ бити поданѣ найдальше до кôнцѧ Серпнѧ с. р.

Вѣдень, въ Липцю 1869.

Изъ ц. к. державного министерства войны (ôтдѣлъ маринарки).

(1802) **Edykt.** (2)

L. 1987. C. k. sąd powiatowy w Krościenku podaje do publicznej wiadomości, iż na dniu 23. lipca 1869 r. zmarł w Szczawnicy wyżnej ks. Wacław Zonsfeld kleryk z Warszawy, i że dla masy leżącej po tymże p. Wojciech Andrusikiewicz kuratorem ustanowiony został.

Wzywa się niniejszem spadkobierców, legatayuszów i wszystkich wierzycieli, którzyby jakie pretensye do owego spadku sobie rościli, aby takowe w ciągu dni 45 (czterdziestu pięciu) tem pewniej do tutejszego sądu zgłosili, gdyż w przeciwnym razie majątek spadkowy właściwej sądowej władzy rosyjskiej albo temu wydany zostanie, kto się wykaże upoważnieniem tejże władzy sądowej rossyjskiej jako do odbioru uprawniony.

Z c. k. sądu powiatowego.

Krościenko, dnia 30. lipca 1869.

Doniesienia prywatne.

Uwiadomienie.

Dyrekcya Towarzystwa handlowego produkcyi leśnej w Galicyi wypuszcza w dzierżawę na miejscu w dobrach pokameralnych Borynia i Łomna przez licytacyę publiczną ustnie lub za ofertami pisemnemi w dniach 31. sierpnia 1., 2. i 3. września 1869 na czas 6cioletni, poczynający się od 1go maja 1870 24 folwarki razem z prawem propinacyi i młynkami wodnemi.

Warunki licytacyi mogą być każdego czasu na miejscu w zarządzie dóbr w Boryni albo we Lwowie w dyrekcyi ulica Frencla Nr. 138 przejrzane.

(1796—3)

Filiale der k. k. priv. allgemeinen. Verkehrsbank in Krakau.

Kundmachung.

Die gefertigte Filiale gibt hiermit bekannt, daß gemäß §. 23 des Reglements, die bei ihrer Pfandleih-Anstalt bis inclusive 31. Juli 1869 verfallenen Pfänder, und zwar:

PRÄZIOSEN,

bestehend in: goldenen und silbernen Uhren, Leuchtern, Löffeln, Messern, Gabeln, Ringen, Ketten, Korallen, Perlen Rauten 2c.

WAAREN,

bestehend in: Tuch und Manchester, ferner eine Partie Zucker am 16. und 17. August 1869 um 9 Uhr Vormittags

am Ringe im Hause Nr. 34 G. IV. im Wege der öffentlichen Licitation, an den Meistbietenden gegen gleich baare Bezahlung werden verkauft werden.

(1812—2)

Filiale der k. k. priv. allgemeinen Verkehrsbank in Krakau.

Z c. k. galic. drukarni rządowej.